

LA CRÒNICA DE L'EBRE

Josep Bayerri

La Diputació de Tarragona va obrir una seu a Tortosa que, de moment, no ha servit per a gaire res ■ EL PUNT AVUI

Diputacions i Consells

Les diputacions van ser creades l'any 1835 per administrar els interessos de la província. Fou una mesura assenyada quan l'administració de l'Estat encara era molt deficitària i resultava difícil des del centre arribar a la seva perifèria; durant molts anys exerciren eficaçment la seva tasca. Els consells comarcals foren creats el 1987 atenent a una extensa petició popular de donar poder polític a les comarques front a les províncies: amb el pas dels anys s'acabaren convertint en ens burocràtics amb funcions que anteriorment foren de les diputacions i dels ajuntaments. La realitat del 2011 és ben diferent i per això sorgeixen propostes per racionalitzar l'administració i evitar duplicar les despeses.

Del calaix de diputacions i consells comarcals cobren quatre clas-

ses de persones. Les que desenvolupen una funció pública concreta (carreteres i camins; serveis socials, infància i tercera edat; suport als ajuntaments, a l'esport, a l'escola primària; escoles d'art i conservatoris...) que, en tot cas, continuarien exercint-les altres administracions per ser necessàries. Els que realitzen tasques de suport als polítics (secretàries, caps de gabinet, assessors, protocol, imatge, premsa), que són perfectament eliminables per esdevenir inútils. Els que cobren d'empreses externes adjudicatàries d'estudis i projectes, tasques que podrien realitzar tècnics d'altres institucions públiques. I, finalment, els polítics, amb assignacions pel càrrec; dedicacions exclusives o parcials, assistències a reunions, representació a altres entitats, dietes i compensacions; tot plegat, un total

sovint d'escàndol. És curiós constatar que la majoria de persones que s'han llançat a defensar les diputacions són justament aquests polítics vinculats a les mateixes de forma directa o indirecta (és a dir, amb parents o amics col·locats a la burocràcia provincial o comarcal). Hi ha un cas emblemàtic d'un polític ebrenc que fa anys que viu dels sous procedents de la Diputació de Tarragona i ara defensa aferrissadament la seva continuïtat (continuïtat del que ell cobra, ho ha entès tothom). Amb una administració central limitada, una administració autonòmica amb les derivacions perifèriques necessàries (vegueries) i uns ajuntaments potents i ben dotats, mancomunant-se si cal, n'hi ha prou. Els polítics professionals que no es posin nerviosos, que ja trobaran un lloc o altre.